

**Udvalgets spørgsmål nr. 3, 7 og 8 til ministeren for Grønland
og dennes besvarelse heraf**

Spørgsmål 3:

»Er henvendelser fra KGH og GTO de eneste begrundelser for indførelse af § 9 a og § 9 b, og/eller hvilke konkrete sager danner grundlag for indførelse af disse regler?«

Svar:

Der har i forbindelse med efterforskningen i konkrete sager, hvor der forelå mistanke om overtrædelse af narkotikalovgivningen, vist sig at være behov for at foretage beslaglæggelse af breve og andre forsendelser. På denne baggrund har Grønlands tekniske Organisation, hvorunder Grønlands televæsen henhører, og Den kgl. grønlandske Handel, hvorunder Grønlands postvæsen henhører, rejst spørgsmål om tilvejebringelse af en klar lov hjemmel for kredsdommerne og politiet til at pålægge televæsenet og postvæsenet at tilbageholde forsendelser.

Der har så vidt ministeriet bekendt ikke i praksis været behov for at foretage aflytning af telefonsamtaler, men både politimesteren og landsdommeren har anset det for ønskeligt, at der i forbindelse med revisionen af reglerne om efterforskning i kriminelle sager skabes hjemmel til i givet fald at foretage telefonaflytning.

Spørgsmål 7:

»Ad § 18, stk. 2, med bemærkninger:

Der ønskes en uddybende fortolkning af begreberne »særlig bestyrket mistanke«, »særlig grovhed« og »konkret sandsynlighed«.

Svar:

Der stilles efter lovforslagets kap. 5, § 18, stk. 2, særlige krav med hensyn til mistankens styrke og lovovertrædelsens grovhed som betingelse for, at tilbageholdelse kan foretages ud fra et retshåndhævelsessynspunkt. Man har fundet det naturligt at formulere betingelserne, på samme måde som

betingelserne for at foretage varetægtsfængsling ud fra et retshåndhævelsessynspunkt er formuleret i den danske retsplejelovs § 762, stk. 2, i det omfang dette er muligt under hensyntagen til, at der ikke i den grønlandske kriminallov er fastsat strafferammer for de enkelte lovovertrædelser.

Afgørelsen af, om betingelserne for at foretage tilbageholdelse i det konkrete tilfælde er opfyldt, træffes af domstolene. Det forudsættes imidlertid, at tilbageholdelse efter § 18, stk. 2, kun foretages, såfremt sagen efter en konkret vurdering skønnes at ville få det udfald, at der idømmes en frihedsberøvende foranstaltning.

Spørgsmål 8:

»Ad § 18 d:

Er det rigtigt forstået, at denne paragraf for første gang i Grønland giver mulighed for tilbageholdelse i isolation som principiel foranstaltning (i modsætning til som et resultat af praktiske omstændigheder)?

Finder ministeren, at et bredt formuleret »hensyn til sikringen af tilbageholdelsens formål eller opretholdelse af orden og sikkerhed i anstalten« giver den enkelte tilstrækkelige retsgarantier mod utilstrækkeligt begrundet isolationstilbageholdelse?«

Svar:

Den foreslåede bestemmelse i kap. 5, § 18 d, giver ikke mulighed for tilbageholdelse i isolation som principiel foranstaltning, således som dette kendes i den danske retsplejelovs § 770, stk. 3. Bestemmelsen må ses i sammenhæng med reglen i den grønlandske kriminallovs § 103, stk. 1, hvorefter en person, der er dømt til anbringelse i anstalt så vidt muligt skal have adgang til beskæftigelse uden for anstalten. Specielt når en sigtet tilbageholdes ud fra et retshåndhævelsessynspunkt, synes der ikke at være grund til, at sigtede skal holdes afsondret fra omverdenen